

Haarlem & Omgeving

Slechte recensie,
motor vernield

2

Nemsis wint Rob
Acda Award

5

Veiling Jelt'Es
goed voor 3 mille

3

Neelie Kroes
speels op de hak

4

VOOR HET LAATSTE NIEUWS: HAARLEMSDAGBLAD.NL

MAANDAG 9 APRIL 2018

Rechtszaken over Plaza West

Henk Geist
h.geist@hollandmedia.combinatie.nl

Haarlem * Ogenscheinlijk zit de vaart er in bij de plannen voor Plaza West. Het oude sorteercentrum van de PTT aan de Westergracht is uitgebreid met een opvallende aanbouw, die dienst gaat doen als entree naar de Albert Heijn en het speelpaleis Monkey Town dat hier onlangs de deuren heeft geopend. De schijn bedriegt evenwel. De plannen die ontwikkelaar De Brug en belegger Syntrus Achmea voor het terrein hebben, stuiten op grote weerstand bij omwonenden. Zeshonderd woningen moeten er komen in een aantal grote bouwblokken, met ook nog extra winkelruimte. Meerdere rechtszaken liggen in het verschiet, waarin de omwonenden de door de gemeente verleende vergunningen wil aanvechten.

De nieuwbouw wordt in de ogen van de omwonenden te hoog, zowel

Onderzoek naar verkeer roept veel vragen op

aan de kant van het spoor als aan de kant van de Van Oosten de Bruijnstraat. Ze voorzien dat door het grote aantal woningen de verkeersoverlast in de omgeving fors zal toenemen. David Sprong van het platform Leefbaar Haarlem Zuidwest wijst op een verkeersonderzoek dat is uitgevoerd. In de conceptversie daarvan wordt aangegeven dat er problemen zijn te verwachten, maar in een herziene versie luidt de conclusie dat het wegenselstel de toename van het verkeer aan kan. Sprong: „De cijfers zijn gewijzigd ten gunste van Plaza West, sommige kruisingen zijn in het onderzoek ook niet meegenomen. Dat verkeersplan

Het voormalige postsorteercentrum van het EKP is uitgebreid met een opvallende aanbouw als entree naar de winkels. FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

klopt voor geen meter.” Bewoners aan de andere kant van de spoorlijn vrezen dat door de nieuwbouw het geluid van de passerende treinen zal worden weerkaatst en

dat de geluidsoverlast dus zal toenemen. Het platform Leefbaar Haarlem Zuidwest heeft een wob-verzoek bij de gemeente ingediend om de geluidsberekeningen boven tafel

te krijgen. Sprong: „We hebben nu al veel last van het laden en lossen bij Albert Heijn in de nachtelijke uren. Daar wil de ontwikkelaar ook niks aan doen.”

Geen gehoor

Voor alle vier bouwblokken langs het spoor is het platform naar de rechter gestapt. Sprong: „Dat is de enige manier om ons recht te halen, bij de gemeente vinden we geen gehoor, die heeft al onze bezwaren afgewezen. En wij zijn erg ontvreden over de door de gemeente in het leven geroepen klankbordgroep.” In afwachting van de rechtszaken is de bouw van de drie appartementengebouwen naast het sorteercentrum uitgesteld. Ook de verdieping die nog op het sorteercentrum moet komen, laat nog op zich wachten. Voor de nieuwbouw langs de zijde van de Van Oosten de Bruijnstraat worden vanwege de protesten van de buurt nieuwe ontwerpen gemaakt die de bezwaren moeten ondervangen.

'De Meesterkraker was een aardige man'

Paul Lips

Haarlemmerliede * Er kan bijna over de hoofden worden gelopen in De Zoete Inval, waar Koepelbewaarders zich hebben verzameld voor de grote reünie. De sfeer is uitgelaten, de oud-cipiers begroeten elkaar hartelijk. „Hee Lampekap, hoe is het met jou”, klinkt het. Vanwege zijn lengte werd Leonard van der Schilden destijds steevast 'lampekap' genoemd. „Niemand wist mijn echte naam”, lacht hij. „Dus nu noemen ze me nog steeds zo.”

Cees Zwaan, Jolanda van Roon, Nelly Freeke en Appo Ozdemir hebben de organisatie voor hun rekening genomen. Eigenlijk was het de bedoeling dat de reünie zou plaatsvinden in de Koepel zelf, maar dat kon niet vanwege 'brandveiligheid' en dergelijke praktische bezwaren. Ook niet nadat Zwaan op eigen houtje contact had gezocht met de brandweer en de gemeente en de toestemming in *no time* werd verleend.

Vanaf dat moment moest er ineens een huurprijs van duizend euro aan de stichting Panopticon worden betaald. „Voor drie uurtjes samen zijn”. „Maar wij wilden de toegangsprijs voor deze reünie zo laag mogelijk houden, dus we hebben ons niet laten chanteren”, zegt Cees Zwaan in zijn openingspeech. Instemmend applaus klinkt. Koepelbewaarders laten zich duidelijk niet gek maken, dus de hoogste tijd om deze vrijdagavond leuke herinneringen met elkaar te delen.

Neem Wim Kleijne, geboren in 1930 en oorspronkelijk afkomstig uit Wijk aan Zee, die vanaf 1968 met een

Oud-Koepelbewaarders Ber Blokker en Wim Kleijne (rechts) in gesprek.

FOTO UNITED PHOTOS/ROB VAN WIERINGEN

grote bos sleutels langs de cellen ging. Kleijne had in de jaren tachtig van de vorige eeuw regelmatig persoonlijke gesprekken met Aage M. oftewel 'de Meesterkraker' die met zijn vermaarde thermische lans menige bankkluis wist te openen, maar nimmer geweld tegen personen ge-

bruikte. „Een aardige man.” Eigenlijk wilde Kleijne bij de zeevaart, maar kwam terecht in de bouw, waar hij 'geen zak aan' vond. Eenmaal werkzaam in de Koepel beviel hem het bewakingswerk prima. „Ik heb er altijd met plezier gewerkt. Je was één met je team, en

had wat over voor mekaar.” Meer namen van bekende of beruchte bajesklanten passerden de revue. Rapper Brace, Heer Olivier, De Hakkeelaar. Ze zaten in de Koepel of in De Vest. Ook Ronald Verhaar uit Sassenheim weet het allemaal nog goed. Hij be-

gon als bewaarder die toezicht hield tijdens het recreëren, of de dagelijkse arbeid, de klusjes die gedetineerden worden geacht te doen. Het verkrijgen van nieuwe cipierskleding was soms een probleem. „Dan had je een nieuw kostuum nodig met een jasje, broek en overhemd, en dan was dat weer eens niet voordelig. Toen ben ik een keer in een knaloranje legging naar m'n werk gegaan. Binnen een uur was er een nieuw kledingpakket bij de Koepel bezorgd, haha.” Inmiddels is de 52-jarige Verhaar aan de slag als treinmachinist en dat bevalt hem goed.

Verse maaltijden

Op de dia's die worden vertoond is veel te zien van het gevangenisleven. De verouderde keukens, het interieur van een cel met Ansichtkaarten van familie aan de wand, de recreatieruimte met een enorme televisiekast, ouderwetse telefoons, de luchtplaats. „Ja, die keukens moesten hoognodig worden vervangen, maar daar was dan in Den Haag weer geen geld voor”, zegt Peter Mensing, die werkzaam was als kok. Was het wel een beetje te eten, dat gevangenisvoer? Collega-kok Ber Blokker: „We betrokken de seizoensgroenten allemaal van lokale groenteboeren, dus elke dag kregen de gedetineerden een verse maaltijd, die door hun maten voor ze was bereid.

Cees Zwaan maakt overal een praatje en geniet met volle teugen. „Een fantastische avond, maar zó jammer dat deze Koepelbewaarders niet voor één keer nog het gebouw in konden. Ze beseffen niet wat ze deze mensen hebben onthouden.”